

De oprichter van Loetje
.....

Loetje Klinkhamer

Dat Loetje gaat een beetje tegen me werken

Wat is een Loetje-boek zonder Loetje himself? Onzin, vindt hij zelf. 'Het kan ook best zonder mij.' Maar wie kan er nou leuker vertellen over gehaktballen, reclamejongens, biljartrucs en gezelligheid dan de man wiens naam op al die puien staat?

'Toen wij hierin kwamen was het een **café van riks**. Een biljartcafé met drie biljarts. 's Middags kregen wij wat mensen en die gingen dan ergens anders lunchen. Toen zijn we maar begonnen met een uitmijter en een bal gehakt. Mijn broer en ik hadden nog een slagerij erbij, voor de zekerheid. Mocht het hier niet lopen, konden we altijd nog terugvallen op de slagerij. Daar verkochten wij die ossenhaas. **Ik ben dertig jaar slager geweest en had nog nooit ossenhaas gezeten**. Dat doe je niet. Tuurlijk niet. Die verkoop je. Het duurste vlees dat er is, dat ga je toch niet zelf opvreten?! Ik heb er nog ruzie met mijn

vrouw over gehad: als we een feestje hadden ging ze bij een andere slager een rollade halen of een stukkie rosbief, want dat kreeg ze niet van ons! Dus we gingen die ossenhaas verkopen. En toen was het **afgelopen met het kaarten en biljarten** en moesten we werken. Maar dat was niet de bedoeling! Een beetje kaarten, dat kwam er niet meer van.'

'Hoe die allereerste ossenhaas smaakte? Ik zou het niet meer weten. Het is het maliste stukje vlees van de koe, maar het wordt wel een beetje overgewaardeerd, vind ik. Er zijn nog veel meer lekkere stukjes vlees! Dat recept van

die **biefstuk met jus** kwam van mijn vrouw. Die kon heel goed koken en bakken en zei: zo gaan we het doen. Iedereen kan die ossenhaas verkopen, iedereen kan ze kopen, maar niemand kan ze bakken.

Jeroen is drie maanden bezig iemand te leren biefstuk te bakken!

'Hiervoor hadden mijn broer en ik drie zaken, maar we kregen een beetje heibel. Toen heb ik gezegd: **krijg de klere maar, ik schei d'r mee uit!** Ik ben bij de Vleeschmeesters gaan werken, hele grote jongens die tegen de driehonderd slagerijen in

supermarkten hadden. Maar mijn mooiste tijd was bij de drogist. Ik had nooit weg moeten gaan bij die man. Ik ben weggegaan met ruzie.

Ik schijn niet zo makkelijk te zijn. Was inderdaad niet zo handig. Zeker als je je bedenkt dat de drogistrij

1000% winst maakte. Als je hier 15% winst hebt mag je je handen dichtknijpen! Een café gezelliger? Nou, als jij elke avond dezelfde mensen voor je porem hebt, dan duurt het lang hoor, voor het 1 uur is!

'In het begin was het moeilijk.

Alleen Jaap had ervaring. Mijn broer bleef in de slagerij werken. Ja, dat was vechten hoor! Maar we hadden wel elke avond biljarters. Ik heb m'n leven lang in een team gezeten, onder andere met Jaap. Jaap is een hele grote biljarter. Dit is het eerste jaar dat ik geen competitie speel; iedereen in mijn team is nu dood. Ik speel nog wel eens in de Vrije Handel, bij Irene, de vriendin van Jaap.

rien kan ook een redelijke shoot geven. En mijn kleinzoon ook. Vooral Marcel heeft talent.

Jaap was kampioen van Nederland. Hij was op een gegeven moment vijfde of zesde van de wereld. Ik ging altijd met hem mee, hij gaf shows bij van Oosterhout, een biljartfabrikant. Jaap en een maat van hem trainden in de Laurierboom, waar hij werkte, op een speciale shoot. Ze legden een rode bal op de put van de kruising van de Eerste Laurierwaarsstraat en de Laurierstraat. Dan gaf-ie hem een loei en **de witte bal moest van de tafel af caramboleren op de put van die rooi.** Dat geloof je niet hè? Of ze zetten een colaflesje neer, daarop een biljartbal, gaven die bal een shoot en dan ging die van het colaflesje af - en het colaflesje viel niet om!

'Maar goed, toen werd het druk in het café. Veel te druk. De bomen groeiden tot aan de hemel voor de reclamejongens.

Ze kwamen wat drinken om 12 uur, half 1 - en ze gingen nooit meer weg! Ik zei: **jullie moeten opraffen, ik moet m'n hond uitlaten!** En ik moest 's middags trainen voor biljarten natuurlijk. Of ze gingen? Natuurlijk niet! Dus ik moest personeel hebben.

En toen nam ik eerst Darinka aan, in de keuken. En Dennis, die werkte hier ook al in mijn tijd. En Peter. Jaap was eerst compagnon met Peter. Wereldgozer. Hij is nu dood. En toen kwam Riekje, ook dood.

Heb ik nog een tijdje mee gescharreld. Wereldvrouw, echt waar! Ik had op een gegeven moment **een man of twaalf hier werken.** Mijn broer Dirk had de slagerij verkocht, want we verdienden hier genoeg, en hij en zijn vrouw kwamen ook hier werken. Bep stond in de keuken en maakte schoon. Haar **maccaroni is wereldberoemd!** En ballen gehakt hè. We maakten elke dag ballen gehakt. Die gingen in de jus. Had je 's middags het borreluurtje en als Bep er dan

met het juspannetje aankwam waren ze alweer op. Zo lekker!

'Ik ben bij alle Loetjes geweest, en de leukste vond ik altijd mijn oude café. Maar sinds het verbouwd is niet meer. Het is mijn kroeg niet meer. Ik hou van ouwe troep. De kroeg van Irene vind ik mooi. Maar de jongens doen het fantastisch goed! Alleen dat Loetje gaat een beetje tegen me werken.

Want **iedereen denkt dat ik miljoenair ben!** Als de vrouwen me drie uur kennen willen ze al naar Curaçao! Maar ik ben mijn broer samengewerkt. Probeer dat maar eens zonder ruzie... Ik denk dat ze er nog een zaak of vijf, zes bij nemen. Op een gegeven moment komen daar mensen op af en **die leggen zoveel geld neer dat ze dat niet kunnen weigeren!**

